

COLUMN GEZONDHEID

Op dit bijzondere moment in de geschiedenis, de uitbreiding van de Europese Unie, wil ik graag stilstaan bij een fenomeen dat er mee samenhangt. Na vijftig jaar gesloten te zijn geweest door het 'IJzeren Gordijn', gaan de deuren voor de toetredende Oost-Europese landen nu open. Wij hebben ons hier in alle vrijheid kunnen ontwikkelen, kunnen groeien. Voor de bevolking van deze landen begint een proces van opbouw, van een nieuw elan, van 'Tapetenwechsel'.

Nog steeds zijn er mensen die bijzonder sceptisch tegenover de esthetische-plastische chirurgie staan. Aan diegenen probeer ik uit te leggen dat de ervaring mij heeft geleerd dat het voor patiënten heel belangrijk is om zich weer mooi en sterk te voelen. Vaak wordt met de ingreep een bepaalde periode of een levensfase afgesloten. Soms het verlies van een naaste, het 'verlies' van 30 kilo na een zware tijd van vermageren. De 'nieuwe ik' zoals het van binnen gevoeld wordt, moet ook van buiten zijn uitdrukking krijgen. "Ich brauch Tapetenwechsel" zong Hildegard Knef jaren geleden al. Dat is het gevoel. Schoonheid is een natuurlijk verlangen. Het geeft een uitdrukking van rust, kracht en stabiliteit.

Ook steden kennen dit gevoel. Ook zij krijgen wel eens een facelift. Neem Praag na de val van het communisme. Men wilde aan het uiterlijk van de stad laten zien dat een oude periode was afgesloten. De Tsjechen konden en kunnen zo hun trots weer terugkrijgen. Het Eurovisie-songfestival doet ook een poging om de 'nieuwe' landen in het zonnetje te zetten. Door de organisatie van internationale evenementen komen geldstromen op gang die het mogelijk maken de betrokken steden in een nieuw jasje te steken.

En zo zijn er talloze voorbeelden, denk bijvoorbeeld aan Barcelona, een stad die aan het begin van de twintigste eeuw volop in bloei was. Vele prachtige gebouwen herinneren daaraan. Na de Spaanse Burgeroorlog is veel verwoest en raakte de stad in verval. Door de Olympische Spelen in 1992 kreeg de stad een nieuwe injectie van schoonheid. Het uiterlijk aspect is de afspiegeling van de innerlijke spirit.

Ook Maastricht is nadrukkelijk bezig met een grote opknappbeurt. Enkele oude gruwelen verdwijnen om plaats te maken voor fraaie architectonische hoogstandjes. Gelukkig wordt ook zorg gedragen voor het behoud van het historisch erfgoed van de stad. Het hotel van het voormalig Kruissherenklooster is er een prachtig voorbeeld van. In de tien jaar dat ik nu in Limburg woon, heb ik Maastricht zien groeien en veranderen. Het wordt steeds mooier, steeds meer belangrijke instituten vestigen zich in deze stad, hetgeen ook weer een eigen economische dynamiek op gang brengt. De stad wil zich steeds meer als internationaal centrum profileren. Daar hoort ook een mooi uiterlijk van de stad bij.

In september wordt een nieuw evenement georganiseerd in Maastricht rondom het thema schoonheid. In de volgende column zal ik er u meer over vertellen.